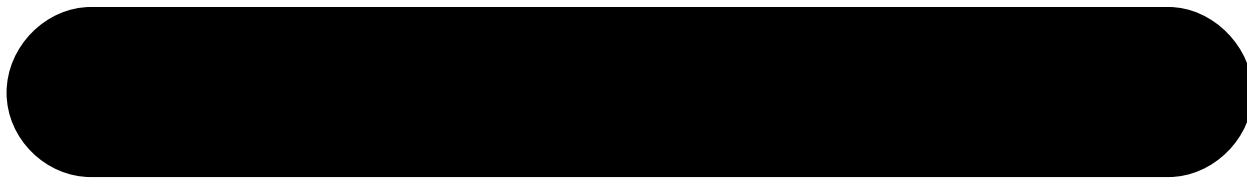

دیدنی های تایلند (قسمت اول)

تایلند با نام رسمی پادشاهی تایلند و نام سابق سیام کشوری در شبه جزیره ی هندوچین واقع در جنوب شرقی آسیا است. این کشور با مساحت حدود 513 هزار کیلومتر حدود 64 میلیون نفر را در خود جای داده است. با نیلوفر آبی همراه باشید. چون تایلند به دریا نزدیک است بیشتر مواقع دارای یک آب و هوای معتدل می باشد. کشور تایلند در موقعیت استراتژیکی جنوب شرقی آسیا قرار داشته و بسیار حاصلخیز می باشد. شمال کشور کوهستانی و دارای جنگلهای بسیاری است و نواحی مرکزی آن پوشیده از شالیزارهای سرسبز برنج است. قسمت غرب و شرق سرزمین دارای باغهای میوه، درختان کائوچو، جنگلهای همیشه سبز و ساحل شنی سفید است. علاوه بر آن دارای جزایر بسیاری است که هر کدام، گویی تصویری از بهشت را برای گردشگران به نمایش می گذارد. اما بهترین فصل تایلند از نظر کم بودن گرما و باران در تایلند، بین ماههای نوامبر تا فوریه و در فصل سرماست.

با این که آب و هوای تایلند به شدت متغیر است و هر سوی آن ساز خودش را می زند، اما می توان به جرأت گفت که هیچ زمان بدی برای رفتن به این کشور زیبا وجود ندارد و در تمامی فصول، چیزی برای گردشگران در آستین خود پنهان کرده است. تایلند مکان های دیدنی بی شماری دارد که دیدن همه ی آنها شاید صد ها سال طول بکشد. در این مطلب تعدادی از جاذبه های دیدنی ان را معرفی می کنیم.

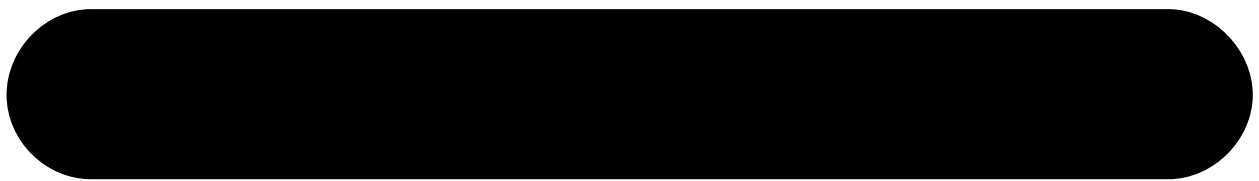
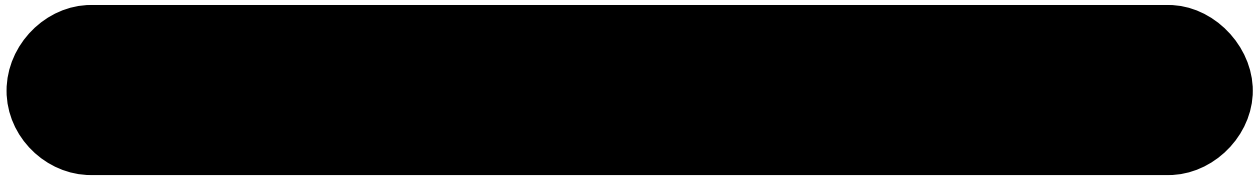
پارک تاریخی ایوتایا Ayutthaya

ایوتایا پارک زیبا و جزء میراث یونسکو است. ایوتایا از سال 1350 تا 1767 پایتخت سیام به شمار می رفت تا این که توسط برمه ای ها تخریب شد. برمه ای ها در حمله شان شهر را سوزاندند و معابد مقدس و مجسمه های بودا را تخریب نمودند. سازه هایی که از آتش در امان ماندند به مدت صد ها سال زیر خاک دفن شدند.

امروزه بیشتر قسمت های این شهر را از زیر خاک بیرون آورده اند و یک پارک باستانی ایجاد کردند.

قصر بزرگ بانکوک

پس از تخریب ایوتا پایتخت به بانکوک تغییر یافت. سپس برای این پایتخت جدید یک قصر 218000 متر مربعی ساختند که بر از اقامت گاه های سلطنتی تالار های زیبا دفاتر دولتی معابد بودایی و آثار هنری زیبا است. که در معابد مذهبی این مکان همانند مکان های دیگر باید با پوشش مناسب وارد شد.

قصر بزرگ به سه منطقه اصلی تقسیم می شود: سرای بیرونی، دفاتر سلطنتی، ساختمان های عمومی و معبد بودای زرین؛ سرای میانی، که در آن مهم ترین ساختمان های مسکونی و دولتی قرار دارند؛ و سرای درونی که به طور انحصاری مخصوص شاه، ملکه و همراهان آنها است.

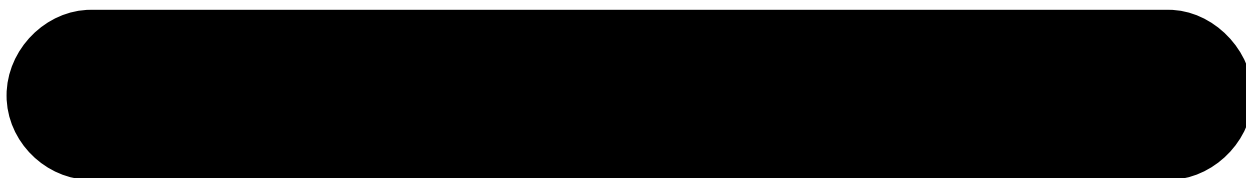
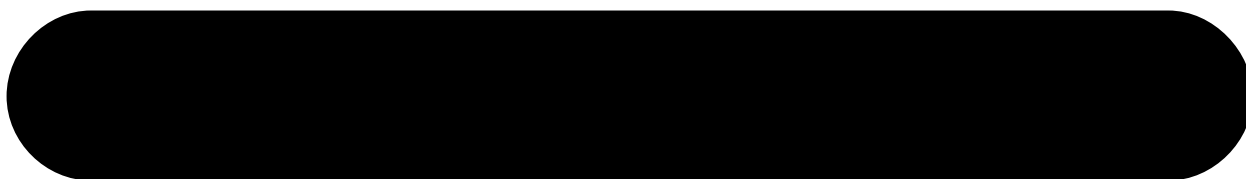
مهم ترین جاذبه سرای بیرونی معبد وات فرا کائو است که محل بودای زرین مقدس است. این مجسمه که از یشم سبز بی عیب و نقص تراشیده شده است، در میان مجسمه های طلاکاری شده، زیور آلات و نقاشی های آبرنگی روی دیوارهای سالن قرار گرفته است.

درمیان سرای میانی، تالار سلطنتی چاکری ماهپراست قرار دارد که توسط شاه راما پنجم دستور ساخت آن داده شد. ساخت این قسمت که در سال ۱۸۷۶ آغاز شد و در سال ۱۸۸۲ تکمیل شده، نشان دهنده ترکیب سبک معماری اروپایی و کاشی های سنتی تایلندی و مناره است. دکوراسیون داخلی با الهام از دوران رنسانس اروپا انجام گرفته است و با پرتره های سلطنتی

پادشاهان سلسله چاکری سلسله آراسته شده است. این ساختمان در حال حاضر تنها کارکرد دولتی و برگزاری مراسم سلطنتی دارد.

در سمت راست سرای میانی عمارت بروم فیماں قرار دارد، که در زمان سلطنت شاه راما پنجم در سبک نئو رنسانس ساخته شد و به محل اقامت ولیعهد اختصاص داشت. بعدها این مدرن ترین عمارت کاخ بزرگ تایلند به محل اقامت گاه به گاه سه پادشاه متوالی تایلند تبدیل شد. ورود به این عمارت برای عموم آزاد نیست و در حال حاضر به عنوان محل رسمی ملاقات با سران دولت ها به کار می رود. باغ این کاخ منطقه تفریحی زنان و کودکان سلطنتی بوده است و در حال حاضر برای پذیرایی استفاده می شود.

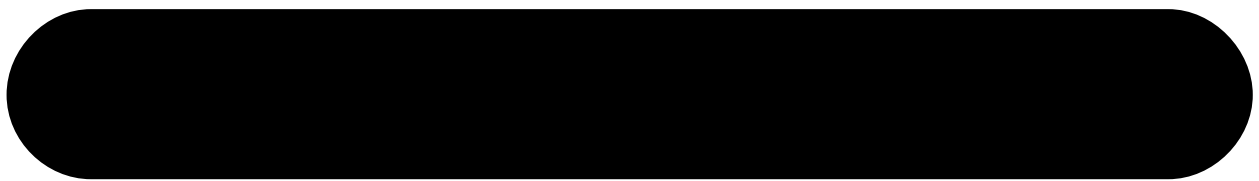
بازار شناور دامنوئن سادوک

بازارهای تایلند بسیار زنده و جالب و محلی هستند. می توانید سوار بر قایق های شناور در آب از این بازارها دیدن کنید.

در اوایل سال‌های (۱۷۸۲-۱۸۶۸) بازارهای شناور هنوز سرپا بوده و در میان مردم جای داشتند. اما با گذر زمان و ساخت راه‌های بیشتر و خیابان‌کشی و ایجاد شبکه‌های ریلی، مردم راه‌های ارتباطی زمینی را به آب ترجیح دادند در نتیجه برخی از مغازه‌ها به زمین نقل مکان کرده، برخی با بازسازی ظاهر جدیدی یافته و برخی از بازارها نیز تعطیل شدند. بازار دامنون سادوآک سال‌هاست که شناخته شده ترین و گردش پذیرترین بازار شناور بانکوک است. در این بازار فوق‌العاده فرصت‌های بی‌نظیری جهت عکاسی، خرید میوه‌ها و سبزی‌های تازه و خوراکیجات خوشمزه و البته پیدا کردن درکی از سبک زندگی دیرینه مردمان این منطقه خواهید داشت. گرچه بازار دامنون سادوآک از آن‌جایی است که باید قید خواب سر صبح را بزنید، ولی مطمئن باشید ارزش خلاص شدن از دست گرما و شلوغی و هجومه میان روز را دارد و البته بهترین و سرزنده ترین زمان بازار را درخواهید یافت. اجازه ندهید دیگران شما را برای ندیدن این بازار متقاعد کنند و اگر بازدید از مغازه‌های سوغاتی را فاکتور بگیرید، به راحتی می‌توانید فضای واقعی بازار را لمس کنید. آسان ترین راه رسیدن به این بازار با استفاده از تورهای گردشگریست و حدود یک ساعت زمان در پیش خواهد داشت.

پارک فیل ها

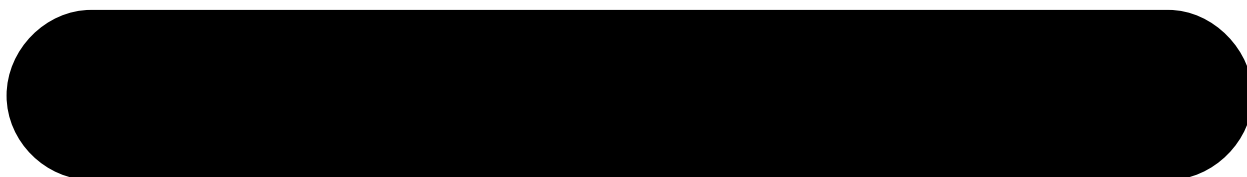

در این پارک فیل های پیر و آسیب دیده ی آسیایی نگهداری می شود. حدود 30 فیلدر این پارک زندگی کرده و آزادانه در آن می چرخند و غذا می خورند. گردشگران می توانند فیل ها را در دریاچه بشورند به آنها غذا بدهند و با آنها بازی کنند. پارک طبیعت فیل توسط لک چایلرت آغاز به کار کرد. لک چایلرت در سال ۱۹۹۶ بر روی محافظت از فیل ها کار می کرد. در سال ۱۹۸۹ با ممنوعیت فروش عاج، فیل های رها شده برای استفاده در صنعت توریستی و یا برای گدایی در شهرها به کار می رفتند. در آن سال ها دولت تایلند نیز به دنبال ترویج اکوتوریسم در استان چیانگ مای بود. در واقع گردشگری بزرگترین منبع درآمد استان بود.

در سال ۱۹۹۸، لک چایلرت به همراه سازمانی به نام تور سبز محلی توریستی را در شمال چیانگ مای برای حفاظت از فیل ها در نظر گرفتند. در این مکان محلی را به طور خاص برای فیل های آسیب دیده در نظر گرفتند که به بهشت فیل ها مشهور بود. هدف موسسان پارک طبیعت فیل ها حفاظت از این موجودات و فراهم کردن یک زندگی خوب برای آنها بود. در ابتدای فعالیت این پارک، روزانه فیل ها نمایش هایی ارائه می کردند. اما با گذشت زمان سبک کار پارک تغییر یافت و دیگر نمایشی در آن اجرا نشد. امروزه مدل کار پارک بر داوطلب شدن گردشگران و گرفتن پول از آنها استوار است. گردشگران می توانند تا یک ماه در پارک اقامت کنند و با پرداخت پول از فیل ها مراقبت کنند. هر روز صبح با غرش فیل ها کار از تمیز کردن

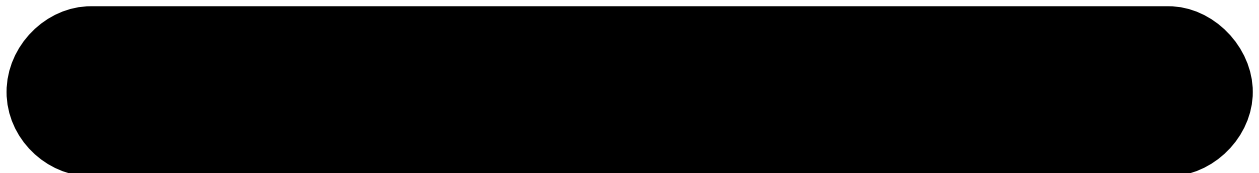
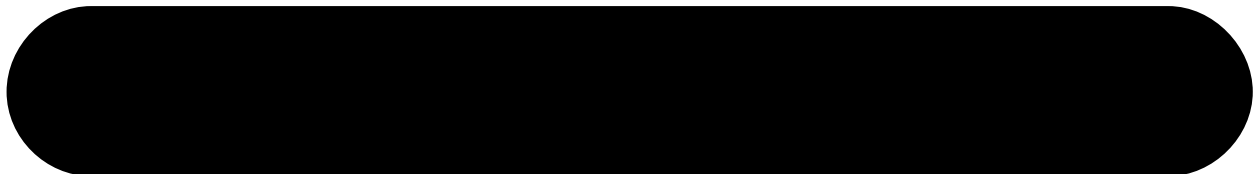
آنها شروع می شود و با غذا دادن، حمام کردن، قدم زدن با فیل ها و تخلیه غذا در انبارها ادامه می یابد.

معبد سفید چیانگ رأی

طراح این معبد از طریق یک طراحی سورئال موانع موجود بر سر راه روشنگری عصر جدید را نشان می دهد. او در واقع به جای رنگ طلائی از رنگ سفید استفاده کرده تا ذات خالص بودا را نشان دهد. هر بخش از معبد سفید دارای معانی مختلفی است و بیننده را تشویق می کند تا به درک بیشتری نسبت به آموزه های بودا بپردازد و از وسوسه ها، خواسته های دنیوی و هر چیزی که با حرص و طمع همراه باشد دوری کند.

روستای قبیله ی زنان گردن دراز

این روستا به دلیل داشتن لباس های محلی مخصوص و صنایع دستی ویژه معروف است. زنان این روستا باید حلقه هایی به وزن 13.5 کیلوگرم دور گردن خود ببندند. گروهی از این زنان خود را فرزندان خدای باد و نشانه ای از زیبایی زنانه می دانند و فکر می کنند که با آویختن حلقه به گردن نموداری از بزرگی و قدرت نیاکان خود هستند. گروهی خود را بازمانده ی ملکه ی برمه می دانند و برای بزرگداشت ملکه حلقه ی برنزی به گردن می آویزند. افسانه ای دیگر این است که این زنان برای متفاوت بودن با زنان قبایل دیگر گردن خود را با حلقه ی برنزی زینت می دهند تا از تجاوز مردان و حمله ی احتمالی پلنگ جلوگیری کنند.